

[Christmas Møller.]

Hovedstol overføres fra Afdrag til Reservefond. Vi for vort Vedkommende mener, at dette, saaledes som de paagældende Hypotekforeningers Stilling er, er rimeligt og naturligt, og vi kan derfor medvirke til, at en saadan Bestemmelse gennemføres.

Endvidere er Forholdet dette, at man siger i Lovforslaget, at paa samme Maade som Indenrigsministeren har et vist Tilsyn med Kreditforeningerne, saaledes skal han ogsaa have det med de to her omhandlede Hypotekforeninger. Vi har ikke endnu faaet nogen nærmere Meddelelse fra Indenrigsministeren om, hvorledes dette Tilsyn skulde være; jeg maa formode, at Ministeren er af den Opfattelse, at det skal være et Tilsyn nogenlunde svarende til det, han har med Kreditforeninger; men hvis Ministeren har andre Tanker, vilde det maaske være naturligt og rimeligt, om han allerede paa nærværende Tidspunkt giver Besked derom, saaledes at man eventuelt kunde overveje dette. Jeg kan med den Smule Forbehold, der maaske kan ligge i dette, anbefale Lovforslaget til videre Fremme i dette høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Dette Lovforslag er fremkommet efter Henvendelse fra Direktionerne i de to Hypotekforeninger. Man har anset det for ønskeligt, at der skaffes Mulighed til Veje for at styrke Reservefonden, og alle maa vist være enige om, at det er et nyttigt Formaal. Forslaget har været drøftet under tidligere samlede Forslags Forhandling, og alle har været enige i, at det var paakrævet, at der paa dette Omraade blev givet Mulighed for en Styrkelse af Reserverne. Jeg vil ogsaa anse det for at være rimeligt, at man nu sætter Hypotekforeningerne under samme Tilsyn som Kreditforeningerne, naar en Lovgivning paa dette Omraade skal paabegyndes. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget, som det foreligger, baade med Hensyn til Muligheden af at skaffe yderligere Midler til Reserverne og med Hensyn til, at Hypotekforeningerne kommer ind under et lignende Tilsyn som Kreditforeningerne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for de ærede Ordføreres Tilslutning til Lovforslaget. Hvad angaar det Tilsyn, der gives Indenrigsministeren Beføjelse til at udøve over for de to Hypotekforeninger, kan jeg ikke her i Enkeltheder give Udtryk for, hvorledes det vil blive udøvet; men Kernen i det er jo, som de ærede Medlemmer ogsaa var inde paa, at Forholdet hidtil har været dette, at Kredit-

foreningerne har været underkastet Indenrigsministerens Tilsyn, medens der mærkværdigt nok aldrig har været noget Tilsyn fra det offentlige Side med de Andenprioritetsforeninger, som Hypotekforeningerne er. Dette har efter min Mening altid i og for sig været ganske urimeligt, og i særlig Grad maa jeg mene, at naar Hypotekforeningernes Stilling medfører, at man skal gaa til en særlig Konsolideringsordning, som dette Forslag her giver Udtryk for, da kan det ikke ske, uden at samtidig det offentlige gennem det Ministerium, disse Forhold nærmest sorterer under, faar den fornødne Indsigt i Regnskab og Virksomhed. Dette er alle formentlig ogsaa interesserede i.

Det ærede Medlem Hr. Krag fremkom med en Beklagelse eller en Bebrejdelse — oven i Købet fremsat i en mærkelig uforkammet Tone — til mig i Anledning af, at jeg i en Forelæggelsestale havde sagt, at man havde nægtet at være med til Nedsættelse af Renten. Jeg begriber ikke hverken Bebrejdelsen eller den Tone, hvori den blev fremsat. Forholdet er dette, at dette Lovforslag er en Udløber af en Paragraf, der stod i det oprindelige Lovforslag, og som tilsigtede, som jeg sagde i Forelæggelsestalen, en kombineret Konsoliderings- og Rentenedsættelsesordning, saaledes at Betingelsen for Konsolideringen ad den Vej, der her foregaar, skulde for Obligationsejernes Vedkommende være den, at Renten samtidig nedsattes $\frac{1}{2}$ pCt. Paragraffen byggede paa den Ordning, at dette Forslag skulde træde ud i Livet, hvis ikke en vis Procentdel af Obligationsejerne havde modsat sig det inden en vis Termin. Der kan da vel ikke være kommet et saa mærkeligt Resultat ud af dette Fællesudvalgets Arbejde, at det ikke skulde være tilladt bagefter at gøre Rede for de faktiske Forhold. Den Paragraf, som jeg her nævner, og som jeg havde foreslaaet, var oven i Købet en Paragraf, som Partiet Venstre havde tiltraadt og stemt for paa det ærede Medlems Anbefaling sidste Sommer her i Tinget, og der kan da vist ikke være noget galt i, at jeg gør opmærksom paa, at denne Rentenedsættelse er gaaet ud.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker en Diskussion i denne Forbindelse angaaende hele det store Rentenedsættelses-spørgsmaal. Det forekommer mig, at det maaske kunde vente til senere. Jeg finder dog Anledning til at sige, at der ikke er Grund til, at det ærede Medlem taler om, i hvilken Henseende Regeringen er renonce paa dette Omraade. Hele Landet ved, at